

ČLEN EVROPSKÉ FEDERACE
GEOLOGŮ

ZPRAVODAJ

UNIE GEOLOGICKÝCH ASOCIACÍ

ČAH

Česká asociace hydrogeologů

× ČALG ×

Česká asociace ložiskových geologů

čaiG

Česká asociace inženýrských geologů

Česká asociace pracovníků v
aplikované geofyzice

Číslo 2 / Říjen 2006

Zpravodaj Unie geologických asociací č. 2/říjen 2006

Redaktoři zpravodaje: A. Abramčuková, J.Čížek, M. Horáček a kol.

Vydání: 1.

Říjen 2006

Cena: 59,50 Kč

Zpravodaj neprošel odbornou recenzí. Za obsah příspěvků a dalších částí zpravodaje ručí jejich autoři, jednotlivé příspěvky nebyly po obsahové ani jazykové stránce redaktory upravovány.

ISSN 1802-162X

Tisk: Petr Chrt - polygrafické práce, IČ: 170 13 143, Praha - Újezd nad Lesy, Hulická 977,
PSČ 190 16

Všechna práva vyhrazena.

© UGA, ČAAG, ČAH (80-903635-2-0), ČAIG a ČALG, Praha
Česká asociace hydrogeologů (ČAH), Albertov 6, 128 43 Praha 2, www.cah.cz,
IČ 47607653

OBSAH:

<i>Úvodník</i>	4
<i>Několik poznámek k legislativě a metodice geologického průzkumu</i>	6
<i>Nové zákony a vyhlášky - 2006</i>	11
<i>Nové normy – 2006</i>	11
<i>Připravovaný metodický pokyn pro vzorkování – 2006</i>	11
<i>Co je nového v Evropské federaci geologů (EFG)</i>	16
<i>Několik informací o Unii geologických asociací (UGA)</i>	18
<i>Zápisy z jednání a z valné hromady UGA</i>	18
<i>ČAAG</i>	23
<i>Činnost ČAAG v 1. pololetí roku 2006</i>	23
<i>ČAH</i>	26
<i>Zápis ze schůze výkonné rady ČAH 20.6. 2006</i>	26
<i>Zápis z jednání výkonné rady ČAH 20.9. 2006</i>	27
<i>ČAIG</i>	29
<i>Osnova zprávy předsedy ČAIG na Valné hromadě konané v únoru 2006</i>	29
<i>Usnesení z valného shromáždění ČAIG ze dne 13.2. 2006</i>	30
<i>Revizní zpráva</i>	31
<i>Odborné články</i>	32
<i>Odbornost v hydrogeologii a její uplatňování</i>	33
<i>Výuka geologických oborů na vysokých školách</i>	40
<i>Univerzita Karlova v Praze</i>	41
<i>Doplňující poznámky ke studiu geologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy</i>	42
<i>Studium geologie na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava</i>	46
<i>Vysoká škola báňská-Technická univerzita Ostrava</i>	48
<i>Poznámky ke studiu oboru Geologické inženýrství na VŠB-TU Ostrava</i>	50
<i>České vysoké učení technické v Praze</i>	51
<i>Vysoké učení technické v Brně</i>	51
<i>Masarykova univerzita v Brně</i>	52
<i>Měl by existovat ceník geologických prací?</i>	53
<i>Význam různých surovinových typů stavebního kamene v ČR</i>	58
<i>Nové knihy</i>	67
<i>Recenze nové knihy</i>	67
<i>Pozvánky na semináře a konference</i>	69
<i>Zprávy z konferencí</i>	73
<i>Nekrolog</i>	77
<i>Inzeráty</i>	78

Nekrolog

RNDr. Oldřich Praus, DrSc.

* 8. 5. 1929 v Doudlebech nad Orlicí

† 17. 5. 2006 v Praze

Jméno českého geofyzika, dlouholetého člena ČAAG, RNDr. Oldřicha Prause, DrSc. je nerozlučně spjato s rozvojem moderního geofyzikálního výzkumu v naší zemi. Ihned po ukončení svého vysokoškolského studia na matematicko-fyzikální fakultě UK v Praze počátkem padesátých let minulého století nastoupil dr. Praus do nově založeného Geofyzikálního ústavu ČSAV a stal se zde iniciátorem řady výzkumů v tehdy nové a velmi rychle se rozvíjející problematice elektromagnetických polí Země. Stěžejní oblastí jeho celoživotního badatelského zájmu se stalo využití přirozených zemských elektromagnetických polí při studiu hluboké stavby zemského tělesa. Ve vědecké obci je vysoce ceněno jeho pionýrské úsilí při zavádění regionálních magnetotelurických a hlubinných geomagnetických sondáží nejen v tehdejší Československu, ale i v celé Evropě. Objevem karpatské vodivostní anomálie, jedné z prvních odhalených elektricky anomálních zón regionálního rozsahu na světě, i další výrazné elektrické anomálie na východním okraji Českého masivu významně přispěl k pochopení praktických možností pasivních elektromagnetických indukčních sondáží při studiu hlubinných geologických a tektonických struktur. Za tento objev byl dr. Praus s kolektivem svých spolupracovníků z GFÚ a MFF UK poctěn v r. 1986 Státní cenou.

Spektrum činností dr. Prause bylo ovšem mnohem širší. Byl jedním z prvních českých vědců, kteří se zapojili do antarktického výzkumu, a to jako člen 5. sovětské antarktické expedice na stanici Mirnyj v letech 1959-1961. Stál u zrodu moderní koncepce elektromagnetického observatorního výzkumu v souvislosti s projektem výstavby permanentní geomagnetické observatoře GFÚ v Budkově u Prachatic. Po svém studijním pobytu na Dominion Observatory v kanadské Ottawě na sklonku 60. let začal jako první v Evropě rozvíjet moderní síťové metody numerického modelování elektromagnetických polí v Zemi a aplikovat je v geofyzikálních interpretacích.

Dr. Praus udržoval četné zahraniční kontakty a vychoval řadu nových vědeckých pracovníků v oborech zemského elektromagnetismu. V průběhu let zastával též funkce řídicí a vědecko-organizační. Význam dr. Prause pro rozvoj oboru byl oceněn jeho zvolením za dopisujícího člena Royal Astronomical Society v Londýně v r. 1993.

Odchod do důchodu v r. 1991 byl pro dr. Prause jen symbolický, i nadále pokračoval v aktivní vědecké činnosti. V tomto období se zapojil do nových projektů hlubinných induktivních sondáží v západních Čechách, v okolí hlubinného vrtu KTB v Bavorsku i na transevropské sutuře v Pomořansku v Polsku. Také se vrátil ke svému oblíbenému tématu, kterým byla hlubinná vodivost zemského pláště, v němž se s kolegy z MFF UK snažil o propojení klasických přístupů s moderními trendy družicového geomagnetismu. Dr. Praus docházel do ústavu a pracoval až bezprostředně do své poslední hospitalizace na sklonku dubna 2006. Zemřel v pražské Thomayerově nemocnici ve středu 17. května 2006 ve věku 77 let.

Dr. Josef Pek, Geofyzikální ústav AV ČR